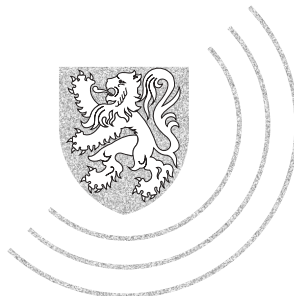

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

14 november 2001

GEDACHTEWISSELING

over de aangekondigde herziening van de ouderbijdragen in de kinderopvang

VERSLAG

**namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen
uitgebracht door mevrouw Trees Merckx-Van Goey**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : mevrouw Patricia Ceysens.

Vaste leden :

mevrouw Sonja Becq, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Ingrid van Kessel ;

mevrouw Patricia Ceysens, mevrouw Claudine De Schepper, de heren Jacques Devolder, Koen Helsen ;

mevrouw Niki De Gryze, mevrouw Marijke Dillen, de heer Felix Strackx ;

de heren Guy Swennen, Jan Van Duppen ;

mevrouw Ria Van Den Heuvel ;

de heer Jan Roegiers.

Plaatsvervangers :

mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, mevrouw Veerle Heeren, de heren Luc Martens en Paul Van Malderen ;

de heren Frans De Cock, Freddy Feytons, André Moreau, Cis Schepens ;

de heren Wilfried Aers, Julien Librecht, mevrouw Marleen Van den Eynde ;

de heren Patrick Hostekint, Chokri Mahassine ;

mevrouw Ann De Martelaer ;

mevrouw Margriet Hermans.

INHOUD

	Blz.
1. Toelichting door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, en de heer Patrick Bedert, kabinetsmedewerker	4
2. Bespreking	7
Bijlagen	13
Bijlage 1 : voorontwerp van besluit houdende de voorwaarden voor de berekening van de financiële bijdrage van de ouders als vergoeding voor de opvang van kinderen in kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen	15
Bijlage 2 : Simulaties ouderbijdragen	23
Bijlage 3 : Vergelijking ouderbijdragenberekening	31
Bijlage 4 : Verdeling van de inkomsten van gezinnen die kinderopvangkosten fiscaal in rekening brengen	35

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen hield op 25 oktober 2001 met mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, een gedachtewisseling over de aangekondigde herziening van de ouderbijdragen in de kinderopvang. De heer Patrick Bedert, kabinetsmedewerker, nam eveneens deel aan de gedachtewisseling.

1. Toelichting door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, en de heer Patrick Bedert, kabinetsmedewerker

Mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, onderstreept dat de herziening van de ouderbijdragen politiek gezien niet uit de lucht komt te vallen. Het beleidsplan kinderopvang van de minister (*Parl. St. Vl. Parl. 1999-2000, nr. 237/1*) stelde dat het ouderbijdragesysteem aan herziening toe was. De laagste inkomens betalen in verhouding te veel ouderbijdrage en de hoogste inkomens te weinig. In het regeerakkoord werd erop gewezen dat de ouderbijdragen voor de laagste inkomens omlaag moesten om de werkloosheidsval uit te sluiten.

Er werd vanuitgegaan dat ouders niet gestraft mogen worden ; de herziening van de ouderbijdragen hoefde dus zeker niet meer op te brengen. (De inkomsten uit ouderbijdragen bedroegen 2,9 miljard frank.) De minister was echter evenmin van mening dat de overheid meer moest bijdragen. Het beleidsplan droeg andere prioriteiten in zich, nl. de grote nood aan bijkomende opvangplaatsen lenigen en de onthaalouders beter vergoeden. De herziening van de ouderbijdragen moest dus een nuloperatie zijn. De herziening moest wel sociaal rechtvaardiger zijn en meer rekening houden met het aantal kinderen ten laste dan de huidige regeling. Dat waren de uitgangspunten.

Gezien de gevoeligheid van het thema werd van meetaf aan een werkgroep opgericht in de schoot van de administratie van Kind en Gezin, bestaande uit o.m. de sociale partners, de Bond voor Grote en Jonge Gezinnen, de opvangvoorzieningen, en de administratie. De werkgroep is reeds sinds vorig jaar werkzaam, voerde simulaties uit, consulteerde het werkveld, enz. De minister heeft uiteindelijk een voorstel gevraagd van de administratie van Kind en Gezin tegen de zomer van dit jaar ; het was de bedoeling de nieuwe ouderbijdragen in te voeren op 1 januari 2002. Eind september 2001

heeft de raad van bestuur van Kind en Gezin voor zijn advies uitstel gevraagd tot eind oktober. Toen reeds was duidelijk dat de invoering op 1 januari 2002 niet meer haalbaar was. Inspraak vraagt tijd. De minister is verbolgen over de enigszins vertekende weergave in de pers die aankondigde dat de ouderbijdragen met 50 percent duurder zou worden. Dergelijke toonzetting verstoort de sereniteit van het debat.

Het advies van Kind en Gezin is nog niet ingediend, maar de minister is op de hoogte van de drie belangrijke elementen. Vooreerst stelt Kind en Gezin vragen bij de ouderbijdragen voor de hoogste inkomens. Ten tweede vraagt Kind en Gezin een verfijning van de bijdragen voor de middelste inkomens, en ten derde stelt de VOI de budgettaire nuloperatie in vraag. De minister merkt bij dit laatste punt op dat als het geen nuloperatie wordt, dan een aantal andere zaken in het gedrang komen. De minister blijft voorlopig bij dit standpunt, maar wil daarover het standpunt van de commissie kennen. Eind november wordt de beslissing genomen. Gezien de gevoeligheid van het thema zal de minister het voorstel vooraf toetsen bij de Vlaamse regering. Dit betekent dat de herziening allicht pas vanaf 1 juli 2002 van kracht wordt.

De heer Patrick Bedert, kabinetsmedewerker, licht namens de minister het voorontwerp van ministerieel besluit (zie bijlage 1) toe, zoals voorgelegd aan de raad van bestuur van Kind en Gezin. In artikel 1, 3° wordt het referentie-inkomen gedefinieerd op grond waarvan de ouderbijdrage wordt bepaald. Dat is hetzelfde referentie-inkomen als in het huidige systeem, nl. het netto belastbaar inkomen zoals belastbaar gesteld op het aanslagbiljet vóór aftrek van een aantal uitgaveposten. Dit is dus niet het netto-inkomen per maand ; het is het bruto-inkomen, min de RSZ, min de forfaitair bepaalde of bewezen inkomsten. Voor vergelijkingen bij simulaties is het essentieel hetzelfde uitgangspunt, dus hetzelfde referentie-inkomen, te nemen.

Artikel 3 stelt dat als er geen aanslagbiljet is, het maandinkomen als basis wordt genomen. Als met een aanslagbiljet wordt gewerkt, worden de inkomsten van 2 jaar voordien als basis genomen. Om dezelfde correctie door te voeren voor de bepaling van de ouderbijdrage op basis van het maandinkomen, wordt een formule toegepast (in de teller de index van 2 jaar voordien, vermenigvuldigd met 12, in de noemer de index van het huidige jaar ; dit komt neer op een vermenigvuldiging van het maandinkomen met een cijfer lager dan 12).

Artikel 4 stelt dat het inkomen telkens per 1 september wordt bepaald. Dit was op vraag van de werkgroep omdat het begin van het schooljaar veel verandering teweegbrengt. Nu blijkt toch dat dit beter bij het begin van het kwartaal wordt geplaatst, omdat elke subsidiëring per kwartaal verloopt. Dit wordt dus allicht nog aangepast.

Het voorontwerp van ministerieel besluit beoogt niet alleen een andere spreiding van de bijdragen over de inkomens. Het houdt tevens een vereenvoudiging in, wat o.m. opgenomen is in artikel 5. Het huidige besluit bepaalt dat een wijziging van het inkomen met 10 percent in plus of in min aanleiding geeft tot een aanpassing van de ouderbijdrage. Vanuit het veld wordt gesignaleerd dat, aangezien gerefereerd wordt aan het inkomen van 2 jaar voordien, en maar een marge van 10 percent wordt gehanteerd, het grote aantal aanpassingen van ouderbijdragen niet werkbaar is. De nu voorgestelde regeling is een aanpassing bij een *vermindering* van het inkomen met 25 percent. Als met het aanslagbiljet wordt gewerkt en men kan aantonen dat men bij de aanvang van de opvang 25 percent minder verdient, dan is ook een aanpassing mogelijk.

Artikel 6 is het meest cruciaal. De vernieuwing zit in de invoering van een lineair principe. Het huidige systeem kent dit niet en is ondoorzichtig. Dit lineaire principe houdt in dat de ouderbijdrage in een vaste verhouding staat ten aanzien van het inkomen. Voor een inkomen tot 55.798,70 euro wordt het inkomen vermenigvuldigd met de coëfficiënt van 0,000385, geplafonneerd op 18,59 euro (750 frank) ouderbijdrage. De lineariteit wordt aangehouden tot een plafond van 750 frank. Daarna volgt een trappensysteem, per bijkomende inkomensschijven van 7.500 euro; de verhoging voor de hoogste inkomens wordt dus afgetopt. Voor de laagste inkomens (lager dan het bestaansminimum) wordt gecorrigeerd door een bijkomende korting van 25 percent. Die vermindering verloopt gradueel, nl. 1 percent per schijf van 50 euro. Een onderzoek heeft uitgewezen dat dit systeem past in het voorkomen van de werkloosheidsval.

Artikel 8 is eveneens essentieel wegens de gevolgen voor de gezinnen en wegens de vereenvoudiging. Het handelt over de verminderingen op het niveau van de kinderlast. Met de huidige regeling krijgt men ofwel vermindering voor kinderlast ofwel voor gelijktijdige opvang van kinderen. Cumulatie is niet mogelijk. Dit geeft problemen omdat gelijktijdige opvang moeilijk te definiëren is. Met dit voorontwerp van besluit krijgen de gezinnen 100 frank vermindering per bijkomend kind

ten laste, los van het gelijktijdig plaatsen van de kinderen. Belangrijk is ook de eenmalige vermindering van 100 frank daar bovenop, voor gezinnen met meerlingen.

De artikelen 10 en 11 bewijzen bij uitstek dat het om een voorstel van ministerieel besluit gaat. Voor het eerst wordt de bijdrage volgens de opvangduur gedifferentieerd. Het maken van budgettaire keuzes maakt het niet evident om daar volgend jaar mee te starten. Het behoud van deze artikelen moet opnieuw geëvalueerd worden, omdat ze gekoppeld zijn aan een ontwerp van besluit over flexibele opvang waarvoor nog niet zeker is dat middelen kunnen worden uitgetrokken. Paragraaf 2 van artikel 11 is wel belangrijk. Nu kunnen 0-3-jarigen slechts hele of halve dagen opgevangen worden. Voor reeds schoolgaande kinderen jonger dan 3 jaar is het problematisch dat nooit eenderde dag opvang mogelijk is. Met het nieuwe voorstel kan dit wel. Men mag de periodes van korte opvang gespreid over een dag samentellen. Kortere periodes kunnen zelfs op weekbasis samengeteld worden.

Artikel 12 bepaalt dat de minimum ouderbijdrage 50 frank bedraagt. Artikel 13 bepaalt wat in de ouderbijdrage ingebrepen is en wat niet. Voor luiers kan een bijkomende bijdrage gevraagd worden. Voor warme maaltijden ook, als het kind maar eenderde dag opgevangen wordt. Paragrafen 2 en 3 bepalen welke supplementen gevraagd mogen worden (niet hoeveel). Paragraaf 4 bepaalt expliciet dat geen andere supplementen gevraagd kunnen worden.

Volgens artikel 14 kan voor gezinnen die het echt nodig hebben, een sociaal tarief bedongen worden. Hierbij staat geen inkomensgrens voorop, maar het gaat om gezinnen in een uitzonderlijke financiële situatie, die gestaafd wordt. De opvangdienst beoordeelt de vraag. Zeer uitzonderlijk kan ook gratis opvang toegestaan worden. De toekenning daarvan moet jaarlijks geëvalueerd worden.

De heer Patrick Bedert overloopt verder de simulaties van de ouderbijdragen volgens het huidige systeem en het systeem volgens het voorstel (zie bijlage 2). Tot een inkomen van 500.000 frank wordt de ouderbijdrage bepaald per bijkomende schijf van 10.000 frank, van 500.000 frank tot 900.000 frank inkomen per schijf van 5.000 frank. In het oude systeem was dit reeds zo. Door bij de simulaties te vertrekken van hetzelfde uitgangspunt zijn beide systemen gemakkelijker te vergelijken.

Bij een verschuiving van 1 percent (29 miljoen frank) op een bedrag van 2,9 miljard frank (= totale inkomsten uit ouderbijdragen), is er weinig marge voor avonturen. De huidige ouderbijdrage is geplafonneerd op 652 frank, vanaf een inkomen van 1.754.017 frank. In de inkomensschalen vanaf 1.430.000 frank is er geen logische groei meer met 10.000 of 5.000 frank. De regelgeving bepaalt immers dat er elk jaar een nieuwe maximumschaal bijkomt die de groei van de index volgt.

De vierde kolom in de tabel bevat de simulatie volgens het aanvankelijke voorstel. De vijfde kolom bevat de simulatie die het gevolg is van de door de raad van bestuur van Kind en Gezin geuite bekommernissen.

De simulatie volgens het aanvankelijke voorstel is het resultaat van een dubbele beweging. Vooreerst wordt de lineariteit toegepast via de 0,000385-coëfficiënt en wordt een correctie doorgevoerd voor de laagste inkomens (25 procent vermindering voor de laagste inkomens die degressief wordt afgebouwd naarmate de inkomens stijgen. De lineariteit wordt afgetopt op 887 frank. Als men bv. aan een inkomen van 1.754.017 frank zit (waar het huidige plafond voor de bijdrage ligt), dan treedt er een relatieve verhoging met 23 frank op. Dit is ook zo in de simulatie volgens het laatste voorstel (kolom 5). Als bijkomend gegeven in kolom 5 is er een bijkomend plafond op 750 frank vanaf 1,9 miljoen. Dit houdt een relatieve stijging in ten aanzien van de huidige situatie, abstractie makend van de vermindering die toegekend wordt per bijkomend kind ten laste. In de tabel gaat het immers om ouders die één kind hebben en één kind plaatsen.

De enige situatie waarin evenveel aftrek per kind ten laste is, nu en volgens het nieuwe voorstel, is de situatie waarin ouders twee kinderen hebben en twee plaatsen. In alle andere situaties is de aftrek in het voorstel gunstiger dan de situatie nu.

Het laatste voorstel remedieert aan het aanvankelijke voorstel doordat het binnen de lineariteit een eerste plafond instelt op 1.950.000 frank inkomen. In het aanvankelijke voorstel liep de lineariteit door tot een inkomen van 2.325.000 frank; dat gaf een maximum ouderbijdrage van 887 frank. Waarom werd een eerste plafond ingebouwd op 1.950.000 frank? Dat heeft alles te maken met het feit dat er bij telkens nieuwe simulaties rekening wordt gehouden met het uitgangspunt van een budgettaire nuloperatie. Als men de grenzen verlegt, heeft dit ook gevolgen voor de uiteindelijke inkomsten uit ouderbijdragen. Er wordt dus vanaf 1.950.000 frank niet meer lineair gewerkt, maar

met trappen die bestaan uit telkens bijkomend 4 procent op 750 frank, nl. 30 frank. (839 (= 840) frank is het resultaat van het spel van de afrondingen.) De sprong wordt gemaakt per 7.500 euro bijkomend inkomen. Uiteindelijk wordt de ouderbijdrage geplafonneerd op 900 (899) frank.

Die theoretische simulatie wordt aanschouwelijk gemaakt door het huidige systeem en het nieuwe voorstel toe te passen op concrete gezinssituaties (zie bijlage 3). Daarvoor werd gebruik gemaakt van de barema's binnen Kind en Gezin. Het gaat om 4 barema's: A (universitair), B (hoger niet-universitair), C (hoger secundair) en D (lager (secundair) onderwijs). De kolom 'weden en lonen' bevat het bruto belastbaar inkomen (bruto min RSZ). Om tot het gezamenlijk belastbaar inkomen te komen worden nog beroepskosten afgetrokken. Twee voltijdswerkende universitaire hebben een gezamenlijk belastbaar inkomen van 2.068.331 frank. In het huidige systeem betalen ze 652 frank ouderbijdrage. Met het nieuwe systeem zouden ze 750 frank betalen, of een stijging van 98 frank. Voor de alleenstaanden komt de ouderbijdrage lager te liggen, gaande van een verschil van 54 tot 102 frank. In deze personeelscontext is de hoogste meerkost te vinden bij twee voltijds werkende licentiaten. De meerkost wordt relatief als men het percentage bekijkt ten opzichte van het bruto-inkomen. (Het wordt gerefereerd aan het bruto-inkomen omdat dit het meest neutrale is: het aftrekken van beroepskosten kan heel bepalend zijn voor de uitkomst van het netto belastbaar inkomen.) In het huidige systeem betalen de lagere inkomens procentueel meer dan de hogere inkomens. In het voorstel wordt dit niet volledig weggewerkt, maar de percentages liggen dicht bij elkaar. Hoe hoger de inkomens, hoe relatief lager de bijdrage. 2 licentiaten binnen de administratie kunnen natuurlijk niet gerangschikt worden onder de categorie 'zeer hoge inkomens'. De laatste rijen in de tabel bevatten bruto-inkomens vanaf 2.600.000 tot 4.000.000 (volgens een 60/40-verdeling van het inkomen tussen de twee partners en een forfaitaire aftrek van beroepskosten). De meerkost aan ouderbijdrage wordt natuurlijk aanzienlijker naarmate men verder van oude maximum komt, waar het plafond werd ingesteld op 1.754.017 frank.

Het uiteindelijke resultaat hangt af van hetgeen verrekend wordt, b.v. de verminderingen per kind ten laste. Ook werd het fiscaal vrijgestelde bedrag voor kinderopvang deze legislatuur verhoogd van 345 naar 450 frank. Uitgaand van 450 frank aan een gemiddelde aanslagvoet van 30 à 40 procent, kan de verhoging van 105 frank ouderbijdrage resulteren in een netto vermindering van 40 frank.

Algemene conclusies over de zeer verschillende gezinssituaties zijn dus moeilijk te trekken.

Mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, is van oordeel dat het nieuwe systeem tot meer transparantie zal leiden en rechtvaardiger is. Het is genuanceerd en doordacht. De minister meent dat het niet tot nieuwe werkloosheidsvallen zal leiden. De minister vreest evenmin een toeloop van de hogere inkomens naar de particuliere opvang.

2. Bespreking

– Informatief

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey vraagt of de cijfers in de vijfde kolom van de tabel (zie bijlage 2) de uitwerking zijn van artikel 6 van het voorontwerpbesluit. De heer Patrick Bedert antwoordt bevestigend. Hij voegt eraan toe dat daarin ook de correctie van 25 percent voor de lagere inkomens verwerkt is.

Op vraag van mevrouw Patricia Ceysens bevestigt de heer Patrick Bedert dat de tabel 'vergelijking ouderbijdrageberekening' (bijlage 3) slaat op gezinnen met één kind ten laste.

– Lineariteit

Mevrouw Sonja Becq verheugt zich erover het debat te kunnen voeren over het voorstel voor de herziening van de ouderbijdragen. Het lid is er zich van bewust dat de herziening geen eenvoudige operatie is. Vroeger reeds heeft spreker vaak gewezen op het onrechtvaardige systeem van de ouderbijdragen. Er was geen lineariteit. De middelste inkomens moesten relatief gezien meer bijdragen betalen door het plafond vanaf een inkomen van 1.754.017 frank. Ook de lagere inkomens betaalden procentueel te veel. De CD&V staat dus volledig achter het principe van de lineariteit.

– Werkloosheidsval

Belangrijk in het voorstel is ook dat de lagere inkomens minder moeten betalen, wat de toegankelijkheid vergroot, zeggen mevrouw Sonja Becq en Ria Van Den Heuvel. Anderzijds merkt mevrouw Trees Merckx-Van Goey op dat haar fractie geen voorstander is van volledig gratis opvang. Als er problemen zijn om zelfs een geringe bijdrage te betalen dan lijkt het aangewezen om de inspanningen vanuit het algemene welzijnswerk op te drijven. Dan is er immers ook een probleem van levensstijl.

Anderzijds vrezen mevrouw Sonja Becq en mevrouw Ria Van Den Heuvel dat het verrekenen van de budgettaire meerkost voor het wegwerken van de werkloosheidsval voor de lagere inkomens, naar de andere gezinnen die een beroep doen op kinderopvang, een nieuwe werkloosheidsval zal creëren. Mevrouw Sonja Becq hoopt dat de herziening van de ouderbijdragen niet leidt tot een vermindering van de toegankelijkheid voor de middelste inkomens. Die gezinnen, met een inkomen vanaf 1,5 miljoen frank, zullen uitrekenen of het nog de moeite loont om te gaan werken. De keuze voor de combinatie van werk en kinderen moet mogelijk blijven.

Mevrouw Sonja Becq heeft wel geen zicht op de inkomensgroepen die gebruik maken van de kinderopvang. NIS-statistieken geven een vertekend beeld omdat er met klassen van belastbaar netto-inkomen gewerkt wordt waarin samenwonenden ook als afzonderlijke inkomens worden beschouwd. Volgens die cijfers zou 31,5 percent van de inkomens boven 1 miljoen frank liggen, en bijna 15 percent van de inkomens tussen 1,5 en 2 miljoen frank. Hoe liggen de verhoudingen van de inkomensgroepen in de kinderopvang? Spreker wil niet dat vooral de middelste inkomens de last moeten dragen.

Gezien de mogelijkheid dat de werkloosheidsval opschuift naar de middengroepen, en dan allicht vooral vrouwen hun werk zullen opgeven, vraagt mevrouw Ria Van Den Heuvel de minister, als minister van gelijke kansen, een emancipatie-effectenrapport te laten maken voor het voorstel definitief wordt doorgevoerd. Mevrouw Patricia Ceysens vreest ook dat vooral vrouwen zich zullen afvragen of het nog de moeite loont om te gaan werken, want zij hebben in vergelijking met hun echtgenoot meestal het laagste inkomen. Mevrouw Trees Merckx-Van Goey sluit zich aan bij het voorstel tot een effectenrapport. Er moet worden nagegaan in hoeverre tweeverdieners extra onder druk worden gezet door dit voorstel. Het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudies (CBGS) heeft daarvoor de expertise in huis. Het CBGS pleit om in het toekomstige beleid niet langer van een kostwinnersmodel, maar van een tweeverdienersmodel uit te gaan. In die zin houdt het voorstel een beweging in de omgekeerde richting in en is het veeleer promotie voor het kostwinnersmodel.

Een herziening van ouderbijdragen zal altijd neveneffecten kennen, antwoordt de minister. De werkloosheidsval is een complex gegeven, die niet alleen met de prijs van kinderopvang te maken heeft, maar ook met de vervoerskosten, de afstand

naar het werk, de levensstijl, de jobsatisfactie, enz. Het is dus niet eenvoudig om een effectenrapport op te stellen. Naarmate men hoger opgeleid is en beter vergoed wordt, is de jobsatisfactie groter; ze zal dus meer doorwegen dan de louter economische berekening van de kostprijs. Bij de lagere inkomensklasse weegt de kostprijs zwaarder door. Dit voorstel is dus wel een instrument om een deel van de werkloosheidsval weg te werken bij de lagere inkomens die nu relatief veel betalen. Allicht zullen vrouwen vlugger in de werkloosheidsval terecht komen, maar er zijn ook gezinnen waar de vrouw meer verdient dan de man. De minister concludeert dat men onmogelijk exact het effect van de herziening op de werkloosheidsval kan kennen. Met de nu beschikbare studies kan de minister aantonen dat met de herziening de werkloosheidsval vermeden wordt bij de lagere inkomensgroepen. Het globale effect op de werkloosheidsval zal meer dan positief zijn.

Wie behoort tot de middengroep? In het voorstel werd de grens gelegd op 1,3 miljoen frank. Vanaf dat inkomen beginnen de ouderbijdragen lichtjes te stijgen. Misschien moet de grens iets hoger gelegd worden. Mevrouw Sonja Becq suggereert een meer langzame stijging. De minister wil die mogelijkheden onderzoeken.

Welke inkomensgroepen maken gebruik van de gesubsidieerde kinderopvang? Anderhalf jaar geleden stelde Kind en Gezin een databestand op op basis van bevraging bij alle diensten voor onthaalgezinnen en alle kinderdagverblijven. Volgens de heer Patrick Bedert zijn daarin ongeveer 10.000 kinderen opgenomen van –3 jaar. De volgende gegevens worden in het bestand opgeslagen: gezinsinkomen (netto belastbaar), aantal kinderen ten laste, aantal kinderen in gelijktijdige opvang, de ouderbijdrage, al of niet sociaal tarief, intensiteit van de opvang verdeeld in volle en halve dagen per kind. Op basis van die gegevens werden de simulaties voor de huidige situatie en voor de herziening uitgevoerd. Er werd steeds gestreefd naar een maximale afwijking van 1 à 2 percent ten opzichte van de totale massa aan ouderbijdragen. In het huidige systeem ligt de inkomensgrens voor de hoogste ouderbijdrage op 1.754.017 frank. Probleem was dus meer gegevens te krijgen over de hogere inkomens. Uiteindelijk had Kind en Gezin over 21 percent van de 10.000 opgevangen kinderen geen nadere inkomensgegevens. Op basis van de gegevens waarover Financiën beschikt via de personenbelastingen, werd een theoretische verdeling opgesteld van de inkomens boven de grens van 1,7 miljoen frank netto belastbaar. (Altijd zullen een aantal ongekende factoren niet in de simulatie gevat

kunnen worden. Met alle gekende parameters werd gesimuleerd binnen een nuloperatie.) Een kleine 30 percent van de gezinnen zit boven het maximum van 1,7 miljoen frank, voor het overige is er een vrij evenwichtige opbouw per inkomensschaal. 13,49 percent van de gezinnen heeft volgens Financiën een inkomen van 2 à 3 miljoen frank netto belastbaar; omgerekend binnen de kinderopvang is dat 14,75 percent. Ongeveer 10 percent van de gezinnen in de kinderopvang heeft een inkomen beneden 600.000 frank. De heer Patrick Bedert verwijst naar de tabel als bijlage 4. Ongeveer 70 percent van de gezinnen zal met het nieuwe voorstel maximaal 23 frank meer ouderbijdrage betalen als voorheen.

– Budgettaire nuloperatie en solidariteit

Overigens wordt uitgegaan van de onderlinge solidariteit van gezinnen die van kinderopvang gebruik maken. Mevrouw Sonja Becq vraagt of die budgettaire nuloperatie wel noodzakelijk was. Dat zal wel de reden geweest zijn waarom de onderhandelingen zolang geduurd hebben. Mevrouw Ria Van Den Heuvel kan instemmen met een budgettaire nuloperatie, maar vraagt zich ook af of de solidariteit beperkt moet blijven tussen mensen die van kinderopvang gebruik maken. Mevrouw Trees Merckx-Van Goey sluit zich bij dit laatste aan. Het lid betreurt dat niet meer van het extra geld van het Lambermontakkoord naar de welzijnssector gegaan is.

Volgens mevrouw Patricia Ceysens is de vraag over de budgettaire nuloperatie misschien wel een fictieve vraag. Aangezien in de gesubsidieerde sector vooral midden – en hogere inkomens zitten, zou de herziening van de ouderbijdrage wel eens kunnen uidraaien in een bonusoperatie, zeker in een eerste fase. Kinderen uit gezinnen met hogere inkomens zullen niet ineens vervangen worden door kinderen uit gezinnen met lagere inkomens.

Minister Mieke Vogels repliceert dat uit reacties veeleer blijkt dat de hogere inkomensgroep uit de gesubsidieerde kinderopvang zou stappen. Mevrouw Patricia Ceysens vermoedt dat dit niet het geval zal zijn als hun kind al in de opvang zit. Mevrouw Trees Merckx-Van Goey betwijfelt dat de herziening een bonusoperatie zal worden. Sommige ouders zullen terug meer op de informele opvang terugvallen. Het lid is van oordeel dat vooral de hogere inkomens uit het circuit zullen verdwijnen. Daarbij uit het lid de vrees dat het au pair-statuuut zal toenemen, een trend die volgens het lid reeds ingezet is. De minister merkt op dat volgens een HIVA-studie au pairs voor minder dan 0,5 per-

cent van de kinderopvang instaan. Het lid vraagt het effect toch in het oog te houden.

De minister stelt vast dat niemand een herziening van de ouderbijdragen in vraag stelt. Het debat is vooral toegespitst op de relativiteit van het begrip solidariteit. In hoeverre moeten ouders die van kinderopvang gebruik maken betalen of in hoeverre moet de kinderopvang uit de algemene middelen betaald worden? Nu reeds wordt al een relatief groot deel met algemene middelen betaald, in het creëren van het aanbod: 10.000 bijkomende plaatsen, en het invullen van de witte vlekken in de gesubsidieerde sector. Over meer of minder solidariteit kan men lang discussiëren. Dit heeft te maken met het leggen van prioriteiten in het beleid. De middelen uit het Lambermontakkoord zijn pas vanaf 2003 voor de gemeenschappen beschikbaar. Dit jaar waren op de Vlaamse begroting 7 miljard frank extra te verdelen. Daarvan is 2,8 miljard naar welzijn gegaan, wat geen slecht resultaat is. De ouderbijdragen afschaffen is onmogelijk. De minister blijft bij de nuloperatie. Als er voor de ouderbijdragen middelen afgenomen worden van de voor 2002 bijkomende 400 miljoen frank voor kinderopvang, dan zal het aanbod hieronder lijden.

Momenteel is er spake van een omgekeerde solidariteit in het systeem van de ouderbijdragen, nl. die van de lagere inkomens met de hogere inkomens. Bovendien wordt nu alleen solidariteit gevraagd van de gebruikers van de gesubsidieerde sector (zie *Mattheuseffect, werkelijke kostprijs en subsidiëring van de gebruiker*).

– Vermindering bij meer kinderen ten laste

De vermindering van de ouderbijdragen in geval van meerdere kinderen is eenvoudiger en positief, vindt mevrouw Sonja Becq. Dezelfde systematiek in alle vormen van kinderopvang is ook toe te juichen. Anderzijds wijzen cijfers van de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers (RKW) uit dat 46,7 percent van de gezinnen kinderbijslag krijgt voor één kind. Het is dus niet zo dat de meeste mensen minder bijdrage zullen moeten betalen door de vermindering per kind ten laste.

Minister Mieke Vogels ontkent dat dit ooit de thesis geweest is; mensen met minder inkomen en meer kinderen zullen wel minder bijdrage betalen. Het principe van de lineariteit is heel belangrijk: het is de bedoeling dat gezinnen zoveel mogelijk een gelijksoortig percentage van hun inkomen aan kinderopvang besteden. Vroeger maakte de ouderbijdrage voor de laagste inkomen 7 à 8 percent uit van het inkomen, voor de hoogste inkomens rond

de 3 percent van het inkomen. Nu wordt gestreefd naar een 5 à 6,5 percent voor iedereen.

Het cijfer dat het lid aanhaalt – 46,7 percent van gezinnen krijgen kinderbijslag voor één kind – is geen correcte weergave van de gezinssituatie: ouders kunnen reeds oudere kinderen hebben waarvoor ze geen kinderbijslag meer krijgen. Overigens vindt de minister dat cijfer niet relevant voor de beoordeling van dit voorstel.

Mevrouw Patricia Ceysens vindt de vermindering per bijkomend kind ten laste heel correct. Ouders die voor meer kinderen opteren, mogen daar ook voor beloond worden.

– Prijssetting

Mevrouw Sonja Becq vreest verder implicaties op de prijssetting in de particuliere sector, omdat ze ervan uitgaat dat de prijzen in de particuliere sector gebaseerd worden op de hogere ouderbijdragen in de gesubsidieerde sector. Randvoorwaarde voor een stijging van de ouderbijdragen is de voldoende uitbouw van de gesubsidieerde opvang wegens het prijsregulerende effect van de gesubsidieerde opvang. Heeft de minister een zicht op de prijzen in de particuliere opvang? Mevrouw Trees Merckx-Van Goey sluit zich daarbij aan. Ze onderstreept het belang van voldoende gesubsidieerde kinderopvang. Verder vraagt het lid de effecten van de herziening op de prijssetting in de particuliere sector in het oog te houden.

Wat de effecten van de herziening op de prijzen in de particuliere sector betreft, is het volgens de minister koffiedik kijken. Wel wijzen de huidige gegevens uit dat de gemiddelde prijzen in de particuliere sector ongeveer op hetzelfde niveau liggen, of iets hoger, als de ouderbijdragen in de gesubsidieerde sector in de omgeving. Ook de financiële draagkracht van de ouders uit de omgeving is mee bepalend. Het markteffect speelt dus. Al bij al blijkt de particuliere opvang niet veel duurder of goedkoper dan de bijdragen in de gesubsidieerde sector. Dit blijkt uit gegevens waarover Kind en Gezin beschikt via de inspectie. Juist met het oog op prijsregulering door het aanbod werd ervoor geopteerd om bijkomende capaciteit in de gesubsidieerde sector uit te bouwen op de zgn. witte vlekken. Er zijn daarover gesprekken bezig met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten. Het invullen van de witte vlekken moet ook de keuzevrijheid bewerkstelligen, hoewel de minister van oordeel is dat ouders niet kiezen op basis van het al of niet gesubsidieerd zijn van de opvang, maar wel op basis van de aantrekkelijkheid. De minister

verwacht geen forse schokken in het veld van de particuliere opvang.

– *Mattheuseffect, werkelijke kostprijs en subsidiëring van de gebruiker*

Volgens mevrouw Patricia Ceysens is het Mattheuseffect nergens zo groot als in de kinderopvang. De betere verdieners plaatsen hun kinderen in de gesubsidieerde opvang. Die ontvangt 2,9 miljard frank uit de ouderbijdragen en 3 à 3,5 miljard frank van de overheid. De overheid kent – tot voor kort – alleen de kinderen in de gesubsidieerde sector; het gelijkheidsbeginsel wordt daarbij ernstig geschaad. Daartegenover staat vaak geen bewuste keuze van de ouders en zijn zij afhankelijk van het regionale aanbod. Sommigen kennen zelfs vooraf het verschil niet tussen gesubsidieerde en particuliere sector.

Voor de VLD komt het erop aan de werkelijke kostprijs te bepalen en die als richtprijs te hanteren. Daarbij zouden gezinnen met een hoger inkomen kostendekkende bijdragen kunnen betalen, en kunnen de lagere inkomens gesubsidieerd worden voor hun ouderbijdrage. Dan zou ook een serieuze particuliere sector kunnen ontstaan. Vanzelfsprekend neemt de particuliere sector nu de ouderbijdragen in de gesubsidieerde sector als richtprijs, zodat ze onder kostprijs werkt. In die zin heeft die sector nooit een eerlijke kans gekregen. Mevrouw Patricia Ceysens betreurt dat de werkelijke kostprijs nog steeds niet in dit voorstel is opgenomen – hoewel in het beleidsplan gewezen werd op de noodzaak de kostprijs te kennen om de beleidsacties te sturen. De kostprijs moet de richtprijs zijn, op basis waarvan subsidies toegekend kunnen worden voor de lagere inkomens. De maximale ouderbijdrage in de gesubsidieerde sector moet de werkelijke kostprijs kunnen zijn. Anders wordt de financiering van de kinderopvang afgewenteld op alle ouders die van de opvang gebruik maken.

Reeds bij de bespreking van het beleidsplan kinderopvang pleitte mevrouw Patricia Ceysens ervoor de subsidiëring te laten verlopen via de gebruikers, precies om het onderscheid tussen de gesubsidieerde en de particuliere sector op te heffen en de vrije keuze aan de ouders over te laten.

Volgens mevrouw Trees Merckx-Van Goey kunnen veel van de door vorige spreker geuite bezwaren opgelost worden door de gesubsidieerde sector voldoende uit te bouwen.

Verder gelooft hetzelfde lid niet dat het beleid in het algemeen en in het bijzonder rond kinderop-

vang niet uitsluitend gestuurd wordt door de centen, in casu de ouderbijdragen. Het hanteren van 'eerlijke' bijdragen zou reeds heel wat tijd en energie besparen die anders naar controle uitgaat. Het lid vindt niet dat daarbij exact de werkelijke kostprijs gehanteerd moet worden. In de werkelijke kostprijs zou immers ook het sociaal statuut verrekend kunnen worden.

Het lid hoopt dat tweeverdieners hun kinderwens niet laten beïnvloeden door een verhoging van de ouderbijdragen. In die zin is begeleidend gezinsvriendelijk beleid noodzakelijk.

De minister beaamt dat momenteel spake is van een omgekeerde solidariteit in het systeem van de ouderbijdragen, nl. die van de lagere inkomens met de hogere inkomens. Bovendien wordt nu alleen solidariteit gevraagd van de gebruikers van de gesubsidieerde sector. Door de schaarste aan kinderopvang maken ouders inderdaad geen onderscheid tussen de gesubsidieerde en de particuliere sector, zegt de minister. De beschikbare plaats in de buurt is doorslaggevend. Daarom betalen ouders soms onrechtvaardig veel. De minister was van het begin af niet wars van een systeem van een persoonsgebonden financiering, maar die piste werd niet langer gevolgd omdat dan aan alle kinderen in Vlaanderen tussen 0 en 3 een cheque moet worden gegeven. Nu wordt slechts ongeveer 50 percent van de kinderen die opvang nodig hebben in de gesubsidieerde kinderopvang geplaatst. Ofwel zouden de huidige middelen dus sterk uitgedund worden, ofwel zouden de middelen fors moeten stijgen. Gezien de grote nood aan bijkomend aanbod werd dit niet in aanmerking genomen. Dit zou eventueel wel overwogen kunnen worden als de kinderbijslag geregionaliseerd wordt. De minister besluit dat dus geopteerd werd om de beschikbare middelen rechtvaardiger in te zetten, met als randvoorwaarde een interne nuloperatie.

– *Fictieve alleenstaanden*

Mevrouw Ria Van Den Heuvel wijst op het algemene probleem van de toename van fictieve alleenstaanden. Ook dit voorliggend voorstel zal mensen ertoe aanzetten zich als alleenstaande op te geven. Het lid ziet wel geen oplossing voor dit probleem. Artikel 1 van het voorontwerpbesluit bepaalt dat voor samenwonenden de optelsom van het belastbaar inkomen gemaakt zal worden. Mevrouw Patricia Ceysens vraagt hoe men zal controleren of een alleenstaande geen samenwonende is. Spreker stelt voor sancties op te leggen voor onjuiste aangifte.

Minister Mieke Vogels antwoordt dat onjuiste aangifte niet veel voorkomt, omdat kinderdagverblijven en onthaaldiensten kleinschalig zijn en hun cliënteel gauw kennen. Men mag niet uitgaan van massale fraude. In een stedelijk milieu is de sociale controle veel kleiner, meent mevrouw Patricia Ceysens. Het lid blijft aandringen op sancties. De minister antwoordt dat zij nagaat welke decretale basis voorhanden is. Volgens mevrouw Sonja Becq is het aantal alleenstaanden met kinderen in de kinderopvang minimaal.

– *Afwijkingen van opvangplan*

In het ontwerpbesluit is sprake van een supplement wanneer ouders herhaaldelijk afwijken van het afgesproken opvangplan. Volgens mevrouw Patricia Ceysens is de VLD-fractie echter meer voorstander van prefinanciering, waarbij de ouderbijdrage vooraf wordt betaald voor een afgesproken aantal dagen. Dit biedt meer inkomenszekerheid aan de onthaalouders. De onthaalouders aangesloten bij een dienst zullen nu met het nieuwe statuut wel een werkloosheidsvergoeding krijgen. Het is echter verkieslijk de ouders te responsabiliseren. Bovendien hebben particuliere onthaalouders (die zich vaak spiegelen aan de regeling in de gesubsidieerde sector) geen enkele inkomenszekerheid.

De minister merkt op dat het systeem van betaling vooraf wordt toegepast in de Duitstalige Gemeenschap. Men overweegt echter daarvan af te stappen, omdat kinderopvang meer flexibiliteit vergt. De Vlaamse Gemeenschap probeert nu de inkomensonzekerheid weg te werken via het sociaal vangnet voor de onthaalouders. Dit beantwoordt meer aan de reële noden op het terrein. Het is niet altijd door nalatigheid dat ouders hun kind niet zoals voorzien naar de opvang brengen. Het kan bv. ook wegens ziekte van het kind of van de ouder zijn. Mevrouw Patricia Ceysens repliceert dat dit niet geldt voor de particuliere opvang. De minister beaamt dit.

Waarvoor volgens mevrouw Patricia Ceysens geen supplement is voorzien, is het systematisch te laat ophalen van de kinderen. Nochtans zou ook daarvoor een supplement gevraagd mogen worden, vindt de spreker. De heer Patrick Bedert ant-

woordt dat dit valt onder het afwijken van het afgesproken opvangplan.

– *Varia*

Vreest de minister niet dat de discrepantie tussen de (vooral hogere) ouderbijdragen en de vergoeding voor de onthaalouder te groot wordt, vraagt mevrouw Trees Merckx-Van Goey. Dit zou kunnen leiden tot een toename van de informele kinderopvang, wat de kwaliteitszorg niet ten goede komt.

Mevrouw Sonja Becq is voorstander van het procentueel aanpassen van de bijdrage op basis van de verblijfsduur (40 % voor opvang minder dan 3 uren, 60 % voor opvang van 3 tot 5 uren, enz.). Het beantwoordt aan de vraag van de onthaalouders. Vraag is of dit ook moet passen binnen de budgettaire nuloperatie. De minister antwoordt ontkennend.

Een ouderbijdrage voor één dag moet betaald worden voor een opvang van 5 tot minder dan 11 uren. Mevrouw Patricia Ceysens merkt op dat 11 uren toch erg veel vergt van de draagkracht van een kind. De minister antwoordt dat de verplaatsing naar het werk een belangrijke invloed heeft op de duur van de opvang. Als daarmee geen rekening wordt gehouden, creëert men ook een werkloosheidsval.

Om de toegankelijkheid te realiseren is het volgens mevrouw Sonja Becq voor de ouders ook van groot belang een duidelijk zicht te krijgen op de mogelijkheden van kinderopvang in zijn regio. Kind en Gezin biedt via de Osiris-databank een dergelijk overzicht aan, maar volgens het lid is een informatiepunt ook noodzakelijk op gemeentelijk niveau. Dit zou vanuit het overleg buitenschoolse kinderopvang gerealiseerd kunnen worden.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel onderstreept het belang van een goede communicatie bij de invoering van nieuwe ouderbijdragen. Voor de gezinnen blijft de berekening ondoorzichtig.

Verder is het lid van oordeel dat de werkgevers onvoldoende meewerken om de basisvoorziening kinderopvang te organiseren. In de extra legale voordelen zit nog te weinig kinderopvang vervat. Daar-

mee bedoelt het lid niet dat de kinderopvang op het werk zelf georganiseerd moet worden.

– *Besluit*

De minister besluit dat zij de elementen van dit debat meeneemt. Vooralsnog is het nu wachten op het officiële advies van Kind en Gezin, waarna eventueel bilaterale contacten met het veld volgen. Daarna legt de minister het ontwerpbesluit voor aan de regering gezien de gevoeligheid van het thema. Het ontwerpbesluit kan dan opnieuw in deze de commissie besproken worden.

De verslaggever,

De voorzitter,

Trees MERCKX-VAN GOEY Patricia CEYSENS

BIJLAGEN

BIJLAGE 1**VOORONTWERP VAN MINISTERIEEL BESLUIT**

Vlaamse regering

Ministerieel besluit houdende de voorwaarden voor de berekening van de financiële bijdrage van de ouders als vergoeding voor de opvang van kinderen in kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen

DE VLAAMSE MINISTER VAN WELZIYN, GEZONDHEID EN GELIJKE KANSSEN,

Gelet op het decreet van 29 mei 1984 houdende de oprichting van de instelling Kind en Gezin, gewijzigd bij de decreten van 3 mei 1989, 23 februari 1994, 24 juni 1997, 7 juli 1998 en 9 maart 2001;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2001 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 2001 houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse regering van 10 juli 2001;

Gelet op het advies van de raad van bestuur van Kind en Gezin, gegeven op...;

Gelet op het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor de begroting, gegeven op...;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3 §1, vervangen bij de wet van 4 juli 1989 en gewijzigd bij de wet van 4 augustus 1996;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Overwegende dat de kinderdagverblijven en de diensten voor opvanggezinnen zo spoedig als mogelijk kennis moeten hebben van de nieuwe ouderbijdragemodaliteiten die worden vastgelegd conform de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 2001, zodat ze in staat zijn hun registratie- en facturatiesysteem er op tijd aan aan te passen;

BESLUIT:

Hoofdstuk I. Inleidende bepalingen

Artikel 1. In dit besluit wordt verstaan onder:

1° K&G: de instelling Kind en Gezin, opgericht bij het decreet van 29 mei 1984, houdende de oprichting van de instelling Kind en Gezin;

2° voorziening: kinderdagverblijf, met uitzondering van de buitenschoolse opvang in aparte lokalen van kinderen van de basisschool, zoals bepaald in artikel 5, § 4, van het besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 2001, houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen, of dienst voor opvanggezinnen, erkend door K&G;

3° inkomen: voor gehuwden, het gezamenlijk inkomen, zoals belastbaar gesteld op het aanslagbiljet vóór aftrek van de uitgaven die recht geven op een belastingvoordeel en de aftrekbare bestedingen. Voor samenwonenden of jonggehuwden, die nog niet beschikken over een gezamenlijk aanslagbiljet, de optelsom van het belastbaar inkomen, zoals hiervoor omschreven, van elk van de partners. Voor een alleenstaande, het belastbaar inkomen zoals hiervoor omschreven;

4° bijdrage: de financiële bijdrage waarvan sprake is in artikel 25 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 2001, houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen.

Art. 2. De bijdrage wordt berekend op basis van het inkomen volgens de bepalingen van dit besluit.

Hoofdstuk II. Bepaling van het inkomen

Art. 3. § 1. Het inkomen wordt bij de start van de opvang door de voorziening bepaald op basis van het recentste aanslagbiljet dat het gezin in zijn bezit heeft.

§ 2. Bij ontstentenis van een aanslagbiljet van beide of van een van de partners of van een alleenstaande wordt het inkomen bepaald op basis van recente en relevante inkomensgegevens. K&G formuleert in dit verband richtlijnen die in elk geval uitgaan van de volgende principes:

1° voor het omzetten van een maandinkomen naar een jaarbedrag wordt het belastbaar maandinkomen vermenigvuldigd met een coëfficiënt, die elk jaar op 1 september volgens volgende formule wordt vastgelegd:

$$\text{gemiddelde index van 2 jaar voordien} \times 12$$
$$\text{index van 1 augustus van het betreffende jaar}$$

2° voor beginnend zelfstandigen die geen aanslagbiljet kunnen voorleggen geldt dat het fictieve inkomen, vastgesteld door de Nationale Hulpkas voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen, wordt beschouwd als een inkomen, zoals bepaald in artikel 1, 3°;

3° voor bijzondere categorieën zoals ambtenaren van de Europese Gemeenschap, ambassadepersoneel, personen verbonden aan wetenschappelijke instellingen en buitenlandse studenten geldt dat hun vergoeding wordt beschouwd als een inkomen, zoals bepaald in artikel 1, 3°.

Art. 4. § 1. Per 1 september van elk jaar wordt het inkomen opnieuw bepaald op basis van het aanslagbiljet van het vorige jaar betreffende de inkomsten van het daaraan voorafgaande jaar, voorzover dit aanslagbiljet nog niet als basis is genomen bij de start van de opvang.

§ 2. Bij ontstentenis van een aanslagbiljet worden, conform hetgeen bepaald in artikel 3 § 2, ook voor de bepaling van het inkomen per 1 september recente en relevante inkomensgegevens opgevraagd.

Art. 5. § 1. Naast de bepaling van het inkomen bij de start van de opvang en per 1 september van elk jaar wordt het inkomen op geen enkel moment opnieuw bepaald, tenzij ouders aantonen dat het gezinsinkomen met minstens 25 % is gedaald ten opzichte van het inkomen dat als basis is genomen.

§ 2. Als bij de start van de opvang of bij een herziening per 1 september ouders een verschil van minstens 25 % aantonen tussen het aanslagbiljet en recente en relevante inkomensgegevens, wordt het inkomen op basis van het laatste bepaald.

Hoofdstuk III. Berekening van de bijdrage

Art. 6. § 1. Voor een inkomen tot 55.798,70 euro, wordt de bijdrage berekend door het inkomen te vermenigvuldigen met 0,000385 en bedraagt deze maximaal 18,59 euro.

§ 2. Voor een inkomen vanaf 55.798,71 euro wordt de in § 1 bepaalde maximum bijdrage per begonnen inkomensschijf van 7.500 euro verhoogd met 4 % van deze maximumbijdrage, voor zover de aldus berekende bijdrage het absolute maximum van 22,29 euro niet overschrijdt.

Art. 7. § 1. Op de bijdrage wordt een vermindering van 25 % toegestaan voor gezinnen met een inkomen dat lager ligt dan een inkomensgrens, die jaarlijks per 1 september is vastgelegd.

§ 2. De in § 1 vermelde inkomensgrens wordt bepaald op grond van een omrekening van het gewaarborgd minimum brutomaandinkomen naar een belastbaar jaarbedrag, door afhouding van de werknemersbijdrage RSZ en vermenigvuldiging met de coëfficiënt, zoals gedefinieerd in artikel 3, § 2, 1°.

§ 3. Voor gezinnen met een inkomen vanaf de in § 1 vermelde inkomensgrens wordt het kortingspercentage gradueel verminderd met 1 % per begonnen schijf van 50 euro.

Art. 8. Op de bijdrage, zoals berekend conform hetgeen bepaald in artikel 6 en 7, wordt voor gezinnen met meer dan 1 kind ten laste een vermindering toegestaan van 2,50 euro per bijkomend kind ten laste en van nog eens 2,50 euro voor gezinnen met een meerling.

Art. 9. § 1. De maximale bijdrage, zoals bepaald in artikel 6, § 2, wordt automatisch aangerekend:

- 1° wanneer de last van de bijdrage wordt gedragen door openbare instanties;
- 2° voor gezinnen die noch woonachtig, noch belastingplichtig zijn in België;
- 3° voor gezinnen die geen bewijs leveren van hun inkomen.

§ 2. Voor de gevallen, bepaald in §1, 2° en 3°, blijven de verminderingen, zoals bepaald in artikel 8, evenwel van toepassing.

Art. 10. De bijdrage, zoals berekend conform hetgeen bepaald in artikel 6 tot en met 9, is het bedrag dat per dag per kind moet worden betaald voor een opvang van 5 tot minder dan 11 uur, of per nacht voor een opvang van minder dan 13 uur.

Art. 11. § 1. De bijdrage, zoals berekend conform hetgeen bepaald in artikel 6 tot en met 9, wordt op basis van de verblijfsduur aangepast en bedraagt:

- 1° 40 % voor een opvang van minder dan 3 uur;
- 1° 60 % voor een opvang van 3 tot minder dan 5 uur;
- 4° 105 % voor opvang van 11 tot minder dan 11,5 uur;
- 5° 110 % voor opvang van 11,5 tot minder dan 12 uur;
- 6° 160 % voor dagopvang van 12 uur of meer en voor een aaneensluitende dag-en nachtopvang van minder dan 24 uur, waarbij een nachtopvang van 13 uur of meer ook als dusdanig wordt beschouwd.

§ 2. Wanneer de aanwezigheid van kinderen in buitenschoolse opvang gespreid is over verschillende tijdstippen tijdens de dag, dan worden voor de berekening van de bijdrage de verblijfstijden samengevoegd.

§ 3. Wanneer de opvang uitsluitend bestaat uit zeer kortstondige opvangmomenten van minder dan één uur per dag, dan worden voor de berekening van de bijdrage de verblijfstijden op weekbasis samengevoegd.

Art. 12. De minimale bijdrage per dag per kind is in alle gevallen 1,25 euro, ongeacht de verblijfsduur, met uitzondering van de gratis opvang zoals bepaald in artikel 14.

Art. 13. § 1. De bijdrage dekt het geheel van de verblijfkosten, met uitzondering van het gebruik van luiers, fles- en dieetvoeding, een warme maaltijd bij een verblijf van minder dan 3 uur, alsook een warme maaltijd voor kinderen die naar de lagere school gaan, ongeacht de verblijfsduur.

§ 2. Voor de in § 1 genoemde uitzonderingen kan de voorziening een supplement vragen, dat bij een dienst voor opvanggezinnen wordt doorgestort aan het opvanggezin.

§ 3. De voorziening kan tevens een supplement vragen voor:

- 1° het herhaaldelijk afwijken van het afgesproken opvangplan;
- 2° het verhalen van incassokosten bij wanbetalers.

§ 4. De voorziening kan geen andere supplementen vragen dan die welke bepaald zijn in § 2 en § 3.

§ 5. De supplementen die door de voorziening gevraagd worden, moeten vermeld worden in het huishoudelijk reglement.

Art. 14. § 1. Behalve de verminderingen, zoals bepaald in artikel 7 en 8, kan de voorziening enkel een vermindering toestaan in de vorm van een sociaal tarief, voor gezinnen die daar behoefte aan hebben ten gevolge van een uitzonderlijke financiële situatie. In zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de situatie van het gezin daartoe aanleiding geeft, kan de voorziening een gratis opvang toestaan.

§ 2. De voorziening beslist over het al dan niet toekennen van een sociaal tarief of gratis opvang op basis van een administratief dossier dat alle relevante aspecten voor een gemotiveerde beslissing bevat. Een toegekend sociaal tarief wordt door de voorziening jaarlijks geëvalueerd en, indien noodzakelijk, herzien.

Hoofdstuk IV. Specifieke bepalingen

Art. 15. De voorziening houdt per gezin een kopie bij van de bewijsstukken op basis waarvan het inkomen en de gezinssamenstelling werden bepaald. Deze stukken kunnen te allen tijde door de bevoegde ambtenaren van K&G worden nagezien. Hetzelfde geldt voor het in artikel 14, § 2, genoemde administratief dossier.

Art. 16. Als een voorziening de bepalingen van dit besluit niet correct toepast, kan dat voor K&G aanleiding geven tot het aanrekenen van de in artikel 6 genoemde maximale bijdrage bij het jaarlijks verrekenen van de ouderbijdragen met de subsidie van de voorziening, zoals bepaald in artikel 12, § 3, en artikel 23, § 3, van het besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 2001, houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen.

Art. 17. De maximale bijdragen, zoals bepaald in artikel 6, het inkomen zoals bepaald in artikel 6, § 1, de minimale bijdrage, zoals bepaald in artikel 12, alsook het bedrag van de vermindering, bepaald in artikel 8, worden elk jaar op 1 september verhoogd met de procentuele stijging van de index van de consumptieprijzen tussen 1 augustus van het vorige jaar en 1 augustus van het betreffende jaar.

Art. 18. Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2002.

De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen,

Mieke VOGELS

BIJLAGE 2
SIMULATIES OUDERBIJDAGEN

Vastgesteld inkomen		Huidige ouderbijdrage	Voorstel ouderbijdrage	Voorstel ouderbijdrage
van	tot en met		coëfficiënt	Coëfficiënt + schalen
BF	BF	BF	BF	BF
0	190.000	64	50	50
190.001	200.000	74	56	56
200.001	210.000	85	59	59
210.001	220.000	92	62	62
220.001	230.000	99	65	65
230.001	240.000	106	68	68
240.001	250.000	114	71	71
250.001	260.000	120	74	74
260.001	270.000	127	77	77
270.001	280.000	134	79	79
280.001	290.000	141	82	82
290.001	300.000	148	85	85
300.001	310.000	156	88	88
310.001	320.000	163	91	91
320.001	330.000	171	94	94
330.001	340.000	178	97	97
340.001	350.000	186	100	100
350.001	360.000	193	103	103
360.001	370.000	200	105	105
370.001	380.000	208	108	108
380.001	390.000	215	111	111
390.001	400.000	223	114	114
400.001	410.000	230	117	117
410.001	420.000	236	120	120
420.001	430.000	244	123	123
430.001	440.000	250	126	126
440.001	450.000	258	128	128
450.001	460.000	264	131	131
460.001	470.000	273	134	134
470.001	480.000	278	143	143
480.001	490.000	285	155	155
490.001	499.999	292	168	168
500.000	504.999	297	178	178
505.000	509.999	299	184	184
510.000	514.999	301	191	191
515.000	519.999	302	197	197
520.000	524.999	304	201	201
525.000	529.999	306	203	203
530.000	534.999	308	205	205
535.000	539.999	310	207	207
540.000	544.999	312	209	209
545.000	549.999	314	211	211
550.000	554.999	316	213	213

555.000	559.999	317	215	215
560.000	564.999	319	217	217
565.000	569.999	321	218	218
570.000	574.999	323	220	220
575.000	579.999	324	222	222
580.000	584.999	326	224	224
585.000	589.999	329	226	226
590.000	594.999	331	228	228
595.000	599.999	332	230	230
600.000	604.999	334	232	232
605.000	609.999	336	234	234
610.000	614.999	338	236	236
615.000	619.999	339	238	238
620.000	624.999	341	240	240
625.000	629.999	343	242	242
630.000	634.999	346	244	244
635.000	639.999	347	245	245
640.000	644.999	349	247	247
645.000	649.999	351	249	249
650.000	654.999	353	251	251
655.000	659.999	354	253	253
660.000	664.999	356	255	255
665.000	669.999	358	257	257
670.000	674.999	360	259	259
675.000	679.999	361	261	261
680.000	684.999	364	263	263
685.000	689.999	366	265	265
690.000	694.999	368	267	267
695.000	699.999	369	269	269
700.000	704.999	371	270	270
705.000	709.999	373	272	272
710.000	714.999	375	274	274
715.000	719.999	376	276	276
720.000	724.999	378	278	278
725.000	729.999	381	280	280
730.000	734.999	383	282	282
735.000	739.999	384	284	284
740.000	744.999	386	286	286
745.000	749.999	388	288	288
750.000	754.999	390	290	290
755.000	759.999	391	292	292
760.000	764.999	393	294	294
765.000	769.999	395	295	295
770.000	774.999	398	297	297
775.000	779.999	399	299	299
780.000	784.999	401	301	301
785.000	789.999	403	303	303
790.000	794.999	405	305	305

795.000	799.999	406	307	307
800.000	804.999	408	309	309
805.000	809.999	410	311	311
810.000	814.999	412	313	313
815.000	819.999	413	315	315
820.000	824.999	416	317	317
825.000	829.999	418	319	319
830.000	834.999	420	321	321
835.000	839.999	421	322	322
840.000	844.999	423	324	324
845.000	849.999	425	326	326
850.000	854.999	427	328	328
855.000	859.999	428	330	330
860.000	864.999	430	332	332
865.000	869.999	432	334	334
870.000	874.999	435	336	336
875.000	879.999	436	338	338
880.000	884.999	438	340	340
885.000	889.999	440	342	342
890.000	894.999	442	344	344
895.000	899.999	443	346	346
900.000	909.999	445	348	348
910.000	919.999	447	352	352
920.000	929.999	448	356	356
930.000	939.999	451	360	360
940.000	949.999	452	364	364
950.000	959.999	454	368	368
960.000	969.999	455	372	372
970.000	979.999	457	375	375
980.000	989.999	458	379	379
990.000	999.999	460	383	383
1.000.000	1.009.999	461	387	387
1.010.000	1.019.999	463	391	391
1.020.000	1.029.999	464	395	395
1.030.000	1.039.999	466	398	398
1.040.000	1.049.999	467	402	402
1.050.000	1.059.999	470	406	406
1.060.000	1.069.999	471	410	410
1.070.000	1.079.999	473	414	414
1.080.000	1.089.999	474	418	418
1.090.000	1.099.999	476	422	422
1.100.000	1.109.999	477	425	425
1.110.000	1.119.999	479	429	429
1.120.000	1.129.999	480	433	433
1.130.000	1.139.999	482	437	437
1.140.000	1.149.999	483	441	441
1.150.000	1.159.999	485	445	445
1.160.000	1.169.999	487	449	449

1.170.000	1.179.999	489	452	452
1.180.000	1.189.999	490	456	456
1.190.000	1.199.999	492	460	460
1.200.000	1.209.999	493	464	464
1.210.000	1.219.999	495	468	468
1.220.000	1.229.999	496	472	472
1.230.000	1.239.999	498	475	475
1.240.000	1.249.999	499	479	479
1.250.000	1.259.999	501	483	483
1.260.000	1.269.999	502	487	487
1.270.000	1.279.999	505	491	491
1.280.000	1.289.999	506	495	495
1.290.000	1.299.999	508	499	499
1.300.000	1.309.999	509	502	502
1.310.000	1.319.999	511	506	506
1.320.000	1.329.999	512	510	510
1.330.000	1.339.999	514	514	514
1.340.000	1.349.999	515	518	518
1.350.000	1.359.999	517	522	522
1.360.000	1.369.999	518	526	526
1.370.000	1.379.999	520	529	529
1.380.000	1.389.999	522	533	533
1.390.000	1.399.999	524	537	537
1.400.000	1.409.999	525	541	541
1.410.000	1.419.999	527	545	545
1.420.000	1.429.999	528	549	549
1.430.000	1.476.071	530	559	559
1.476.072	1.517.009	547	576	576
1.517.010	1.557.812	562	592	592
1.557.813	1.573.214	577	603	603
1.573.215	1.596.340	583	610	610
1.596.341	1.619.966	592	619	619
1.619.967	1.640.864	601	628	628
1.640.865	1.677.619	609	639	639
1.677.620	1.701.441	623	650	650
1.701.442	1.754.016	632	665	665
1.754.017	en meer	652	675	675

1.775.000	652	683	683
1.800.000	652	693	693
1.825.000	652	703	703
1.850.000	652	712	712
1.875.000	652	722	722
1.900.000	652	732	732
1.925.000	652	741	741
1.950.000	652	751	750
1.975.000	652	760	750
2.000.000	652	770	750
2.025.000	652	780	750
2.050.000	652	789	750
2.075.000	652	799	750
2.100.000	652	809	750
2.125.000	652	818	750
2.150.000	652	828	750
2.175.000	652	837	750
2.200.000	652	847	750
2.225.000	652	857	750
2.250.000	652	866	750
2.275.000	652	876	780
2.300.000	652	886	780
2.325.000	652	887	780
2.350.000	652	887	780
2.375.000	652	887	780
2.400.000	652	887	780
2.425.000	652	887	780
2.450.000	652	887	780
2.475.000	652	887	780
2.500.000	652	887	780
2.525.000	652	887	780
2.550.000	652	887	780
2.575.000	652	887	810
2.600.000	652	887	810
2.625.000	652	887	810
2.650.000	652	887	810
2.675.000	652	887	810
2.700.000	652	887	810
2.725.000	652	887	810
2.750.000	652	887	810
2.775.000	652	887	810
2.800.000	652	887	810
2.825.000	652	887	810
2.850.000	652	887	810
2.875.000	652	887	839
2.900.000	652	887	839
2.925.000	652	887	839

2.950.000	652	887	839
2.975.000	652	887	839
3.000.000	652	887	839
3.025.000	652	887	839
3.050.000	652	887	839
3.075.000	652	887	839
3.100.000	652	887	839
3.125.000	652	887	839
3.150.000	652	887	839
3.175.000	652	887	869
3.200.000	652	887	869
3.225.000	652	887	869
3.250.000	652	887	869
3.275.000	652	887	869
3.300.000	652	887	869
3.325.000	652	887	869
3.350.000	652	887	869
3.375.000	652	887	869
3.400.000	652	887	869
3.425.000	652	887	869
3.450.000	652	887	869
3.475.000	652	887	899
3.500.000	652	887	899
3.525.000	652	887	899

BIJLAGE 3

VERGELIJKING OUDERBIJDRAGENBEREKENING

Vergelijking ouderbijdragenberekening

Gegevens ouders	Inkomsten					Verschil nieuw-oud	O.B. oud				O.B. nieuw			
	Wedden en lonen	Bijpassing RVA	Beroeps-kosten	Gezamenlijk bel. inkomen	O.B. oud		O.B. nieuw	O.B. 200 dagen	Bruto gezinsink.	%bruto inkomen	O.B. 200 dagen	Bruto gezinsink.	%bruto inkomen	
A alleenst.	1.179.290		Forfaitair	1.099.041	476	422	-54	95.200	1.325.790	7,18%	84.400	1.325.790	6,37%	
B alleenst.	893.648		180.000	713.648	375	274	-101	75.000	1.004.663	7,47%	54.800	1.004.663	5,45%	
C alleenst.	789.649		Forfaitair	721.090	378	278	-100	75.600	887.745	8,52%	55.600	887.745	6,26%	
D alleenst.	707.617		Forfaitair	641.518	349	247	-102	69.800	795.522	8,77%	49.400	795.522	6,21%	
A + A	1.179.290		210.000		652	750	98	130.400	2.651.580	4,92%	150.000	2.651.580	5,66%	
A + 1/2B	1.179.290		Forfaitair											
	446.824	76.824	Forfaitair	1.566.698	577	603	26	115.400	1.904.945	6,06%	120.600	1.904.945	6,33%	
A + C	1.179.290		210.000											
	789.649		Forfaitair	1.690.380	623	650	27	124.600	2.213.535	5,63%	130.000	2.213.535	5,87%	
A + D	1.179.290		Forfaitair											
	707.617		Forfaitair	1.740.559	632	665	33	126.400	2.121.312	5,96%	133.000	2.121.312	6,27%	
B + C	893.648		Forfaitair											
	789.649		Forfaitair	1.543.059	562	592	30	112.400	1.892.408	5,94%	118.400	1.892.408	6,26%	
B + 1/2A	893.648		Forfaitair											
	589.645	76.824	130.000	1.358.438	517	522	5	103.400	1.744.382	5,93%	104.400	1.744.382	5,98%	
B + 1/2D	893.648		Forfaitair											
	353.809	76.824	Forfaitair	1.201.262	493	464	-29	98.600	1.479.249	6,67%	92.800	1.479.249	6,27%	
B + D	893.648		Forfaitair											
	707.617		Forfaitair	1.463.487	530	559	29	106.000	1.800.185	5,89%	111.800	1.800.185	6,21%	
C + 1/2A	789.649		Forfaitair											
	589.645	76.824	121.000	1.266.559	502	487	-15	100.400	1.627.464	6,17%	97.400	1.627.464	5,98%	
C + 1/2B	789.649		Forfaitair											
	446.824	76.824	Forfaitair	1.188.747	490	456	-34	98.000	1.466.900	6,68%	91.200	1.466.900	6,22%	
C + C	789.649		Forfaitair											
	789.649		Forfaitair	1.442.180	530	559	29	106.000	1.775.490	5,97%	111.800	1.775.490	6,30%	

Gegevens ouders	Inkomsten					Verschil nieuw-oud	O.B. oud				O.B. nieuw			
	Wedden en lonen	Bijpassing RVA	Beroepskosten	Gezamenlijk bel. inkomen	O.B. oud		O.B. nieuw	O.B. 200 dagen	Bruto gezinsink.	%bruto inkomen	O.B. 200 dagen	Bruto gezinsink.	%bruto inkomen	
C + D	789.649		Forfaitair		499	479		99.800	1.683.267	5,93%	95.800	1.683.267	5,69%	
	707.617		180.000	1.248.707										
D + D	707.617		Forfaitair		506	495		101.200	1.591.044	6,36%	99.000	1.591.044	6,22%	
	707.617		Forfaitair	1.283.036										
D + 1/2D	707.617		Forfaitair		463	391		92.600	1.270.108	7,29%	78.200	1.270.108	6,16%	
	353.809	76.824	Forfaitair	1.018.911										
D + 1/2B	707.617		Forfaitair		477	425		95.400	1.374.678	6,94%	85.000	1.374.678	6,18%	
	446.824	76.824	Forfaitair	1.109.175										
D + 1/2A	707.617		180.000	1.131.527	482	437		96.400	1.535.241	6,28%	87.400	1.535.241	5,69%	
	589.645	76.824	Forfaitair											
2.600.000	1.560.000		Forfaitair		652	780		130.400	2.922.990	4,46%	156.000	2.922.990	5,34%	
	1.040.000		Forfaitair	2.432.260										
2.800.000	1.680.000		Forfaitair		652	810		130.400	3.147.836	4,14%	162.000	3.147.836	5,15%	
	1.120.000		Forfaitair	2.626.260										
3.000.000	1.800.000		Forfaitair		652	810		130.400	3.372.681	3,87%	162.000	3.372.681	4,80%	
	1.200.000		Forfaitair	2.820.260										
3.200.000	1.920.000		Forfaitair		652	839		130.400	3.597.527	3,62%	167.800	3.597.527	4,66%	
	1.280.000		Forfaitair	3.014.260										
3.400.000	2.040.000		Forfaitair		652	869		130.400	3.822.372	3,41%	173.800	3.822.372	4,55%	
	1.360.000		Forfaitair	3.208.260										
3.600.000	2.160.000		Forfaitair		652	869		130.400	4.047.218	3,22%	173.800	4.047.218	4,29%	
	1.440.000		Forfaitair	3.402.260										
3.800.000	2.280.000		Forfaitair		652	899		130.400	4.272.063	3,05%	179.800	4.272.063	4,21%	
	1.520.000		Forfaitair	3.597.530										
4.000.000	2.400.000		Forfaitair		652	899		130.400	4.496.908	2,90%	179.800	4.496.908	4,00%	
	1.600.000		Forfaitair	3.795.130										

BIJLAGE 4

VERDELING VAN DE INKOMSTEN VAN GEZINNEN DIE KINDEROPVANGKOSTEN FISCAAL IN REKENING BRENGEN

Verdeling van de inkomsten van gezinnen die kinderopvangkosten fiscaal in rekening brengen

Inkomenshijf	Volgens financiën	Volgens onze bevraging	Omgerekend voor ongekende inkomens
0 – 198.000	0,68	0,59	0,59
198.000 – 300.000	0,78	0,9	0,90
300.000 – 400.000	1,75	3,2	3,20
400.000 – 500.000	2,44	2,24	2,24
500.000 – 600.000	2,98	2,29	2,29
600.000 – 700.000	3,69	2,39	2,39
700.000 – 800.000	4,02	3,11	3,11
800.000 – 900.000	4,43	3,6	3,60
900.000 – 1.000.000	5,08	5,15	5,15
1.000.000 – 1.100.000	5,91	5,34	5,34
1.100.000 – 1.200.000	6,61	6,64	6,64
1.200.000 – 1.300.000	7,07	7,11	7,11
1.300.000 – 1.400.000	7,16	7,1	7,10
1.400.000 – 1.500.000	6,77	7,3	7,30
1.500.000 – 1.600.000	6,18	6,03	6,03
1.600.000 – 1.700.000	5,60	5,46	5,46
1.700.000 – 1.800.000	4,65	3,07	5,09
1.800.000 – 1.900.000	3,94	2,27	4,31
1.900.000 – 2.000.000	3,31	1,56	3,62
2.000.000 – 3.000.000	13,49	3,29	14,75
3.000.000 – 4.000.000	2,27	0,14	2,48
4.000.000 – 5.000.000	0,65	0,06	0,71
5.000.000 – 10.000.000	0,48	0,02	0,53
> 10.000.000	0,06	0	0,06
	100	78,86	100,00
	28,85	10,41	
		21 % ongekend	